

турските земи — 86,621 аспри<sup>1)</sup>). Специално въ София тѣ сж разполагали съ свой дюкянъ, който билъ въ съседство съ дюкяна на Лука ди Паоло<sup>2)</sup>). За този търговецъ се съобщава още, че презъ сжщата тази година предалъ въ Дубровникъ на майката на единъ търговецъ сумата 2591 аспри, оставени отъ покойния ѝ синъ, починалъ въ Пловдивъ<sup>3)</sup>).

Презъ 1581 г. било направено завещание отъ дубровчанина Пиетро ди Нале, починалъ въ София, гдето търгувалъ дълги години. Той оставилъ четирма търговци за изпълнители на завещанието: Наталъ ди Нале, Николо ди Бобали, Михиелъ Сорго и Виченцо Кораци<sup>4)</sup>). Отъ тѣхъ само последния е споменатъ въ списъка на дубровчанитѣ отъ 1559 г., всички други сж новозаселени търговци въ София. Дубровнишката колония въ София презъ 1583 г. се споменава отъ пжтешественицитѣ Андрей Волфъ и Левинъ Римъ. Тѣ констатирали тамъ доста оживена търговия между дубровчани, турци и евреи<sup>5)</sup>). Отъ тази година нататкъ въ дубровнишкия архивъ има запазени редица документи за софийския търговецъ — патриция Бенедето Рести, който живѣлъ въ София до 1606 г., като най-знатенъ измежду всички колонисти. Отъ самото начало той билъ опредѣленъ за кореспондентъ на републиката, а сжщевременно и за дѣенъ сътрудникъ въ работата на цариградскитѣ посланници. Първата порчка до него била да изпрати споменатия по-горе Виченцо Кораци въ Цариградъ, при което сж му били дадени специални инструкции при отпжтуването му за Албания, гдето той трѣбвало да поиска възмездие отъ турцитѣ, които убили единъ дубровчанинъ, а нѣколцина други затворили и продали като роби<sup>6)</sup>). Презъ 1586 г. сж регистрирани три последователни нареждания отъ Дубровникъ до Бенедето Рести. Изпратени сж му били две каси платове, които той трѣбвало да препрати на посланницитѣ въ Цариградъ<sup>7)</sup>). Въпреки грижитѣ на Рести пратката не била доставена въ цѣлостъ. Рискътъ за това винаги билъ голѣмъ, поради несигурния и дълъгъ пжтъ. Осигуровкитѣ на транспорта на стокитѣ по сухо сж били много рѣдки. Като изключение е запазенъ текста на една осигуровка на платове—карисе, изпратена по сухо отъ Дубровникъ за София презъ 1588 г.<sup>8)</sup>.

<sup>1)</sup> „Die XV Januarii 1578 . . . Dichiariamo che la compagnia fra sudetti Marino e Marco si truova creditrice in Turchia di aspri ottanta sei milla sei cento venti una . . .“ Div. not. т. 121 f. 48V<sup>o</sup>.

<sup>2)</sup> Item dichiariamo che la detta compagnia si trova havere in Sofia una botega la quale confina da una bande con la botega di Luca di Paolo . . . п. т. f. 48V<sup>o</sup>.

<sup>3)</sup> Die XV Decembris 1578 . . . Olivera Michajilova de Draceviza sponte contenta et confessa est se habuisse et recepisse a Luca Pauli mercatore Sophiae aspros duo mille quingentos nonaginta unum qui fuerunt et sunt exacti di jure quondam Petri Michajilovich, filij dictae Oliverae, defuncti in Philippopoli . . .“ Div. not. т. 121 f. 125V<sup>o</sup>.

<sup>4)</sup> „Testamentum quondam Petri Thadei de Nale defuncti in Sophia“. „i molim da misu conservaturi Natal di Nale, et Nikolo Mihil di Bobali, et Mihil di Sorgo et Vizenzo Coradi . . .“ Test. т. 50 f. 45.

<sup>5)</sup> Matkovic, P. и. с. Rad. кн. 129 стр. 43.

<sup>6)</sup> Цѣлата преписка по този въпросъ е помѣстена въ Lettere e comissioni di Levante т. 34 f. 243—267. т. 35 f. 4.

<sup>7)</sup> „Vi mandiamo in dui cassette li infrascritti drappi ben conditionate, al suo salvo arrivo le riceverete, e . . . le mandarete alli nostri Ambasciatori in Constantino-poli . . .“ п. т. т. 35 f. 145 ср. сжщо f. 151, 158.

<sup>8)</sup> „Die dicto (Die p<sup>o</sup> Augusti 1588) . . . gli heredi di Orsato Gondola . . . assicurarano . . . sopra balla una di carisee la quale mandavano in Sofia per Alexa Cramaro . . .“ Sic. e nol. a. 1588 f. 129V<sup>o</sup>.